

1919. Enten savner jeg Evne til at udtrykke Sagens virkelige Sammenhæng, eller ogsaa savner det ærede Medlem Evnen til at forstaa den Forskel, der er mellem denne Landbolovgivning og tidligere. Det nye er nemlig dette, at det ikke er Fæste. Med Begrebet Fæste forbinder man efter almindelig dansk Opfattelse et betinget Besiddelsesforhold, hvor Herlighedens Ejer ejer Jorden og Bygningerne, og Brugeren fæster dette Brug for Livstid under en Kontrol, idet han maa forpligte sig til at holde Jord og Bygninger i en vis Stand o. s. v. Men her gaar man ind til den Brugsform, at Ejeren ejer Jord og Bygninger med den Forpligtelse overfor det offentlige, at han i Stedet for en Prioritet gaar ind paa at forrente den af det offentlige til enhver Tid ansatte Jordværdi, og han er hverken udsat for Kontrol eller andre Bestemmelser af tilsvarende Art som Fæsteren. Han faar Skøde paa sin Jord, og ingen har noget at sige, naar han svarer enhver sit. Hans Arvinger og Efterkommere faar Nytten af hans Gerning og det Arbejde, han har nedlagt paa Jorden. Det er det nye i denne Landbolovgivning og i denne Brugsform, at man i Stedet for at give den, der erhverver Ejendommen, den frie Ejendomsret og den frie Mulighed for Spekulation, giver ham fuld Raadighedsret og stabiliserer hans aarlige Ydelser i en moderne, men alligevel gammeldags Form, idet man har prøvet paa under en moderne Brugsform at gennemføre en Konjunkturafgift i Stedet for en Prioritetsforrentning, der under visse Forhold kan tynde Landbrugeren hele hans Liv. Jeg har nu gjort et sidste Forsøg paa at overbevise det ærede Medlem Hr. Ulrich om, at der laa noget nyt, noget stort og efter min Mening banebrydende indenfor dansk Landboret i denne Landboreformlovgivning, og at Forholdet ikke paa nogen Maade efter de gængse danske Begreber om, hvad der i dansk Landboret knytter sig til Ordet Fæste, kan betegnes som et Fæsteforhold.

J. P. Jensen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Spørgsmaalet om Tillægsgjord, Bemærkninger, der er fremkaldt ved Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen — som jeg har Fornemmelsen af, at vi ikke staar saa langt borte fra i dette Spørgsmaal, naar først vi bliver enige om, hvor store Arealer vi maa ekspropriere fra —, og som ogsaa er noget foranlediget af den Diskussion mellem den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Zahle, som det ærede Medlem

Hr. Brorsen omtalte her. Jeg vil gerne have Lov til at paavise, hvorledes Forholdene ser ud i en Kommune, som jeg kender. Jeg har nævnt Tallene her før, og jeg tror, det er de bedst underbyggede Tal og de bedst underbyggede Oplysninger, som overhovedet endnu er fremkommet fra nogen Kommune. Selv de Tal, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har nævnt, føler jeg mig ikke sikker paa er saa holdbare som Tallene fra det Tilfælde, jeg her vil nævne. Det drejer sig om min egen Kommune i Terslev Sogn; den kender jeg ud og ind efter at have praktiseret i den i 30 Aar. Men alligevel stode jeg ikke helt og fuldt paa den praktiske Erfaring, kunde jeg gerne sige, som man faar ved at færdes omkring i en saadan Kommune i saa mange Aar, og jeg talte derfor med Redaktør Hækkerup og Partiet om det. Vi købte saa et Kort i Matrikelkontoret — vi gav 200 Kr. for det, saa meget kostede det at faa det udarbejdet saaledes, at det kunde bruges —, og vi fik udleveret en Protokol fra Sogneraadet over Ejendomsskyldvurderingen, saaledes at vi foruden det Kendskab, jeg havde, vidste, hvor mange Brug der var fra 1 til 10 Tønder Land, og vi havde i Kortet en udmærket Oversigt over, hvor disse Ejendomme under 10 Tønder Land laa, saaledes at man kunde faa tillagt dem Jord. Det viste sig, at i denne Kommune, som omfatter 6 000 Tønder Land, skulde vi kun bruge 356 Tønder Land for at føre 80 Brug op til 10 Tønder Land. Der var i Kommunen 105 Brug under 10 Tønder Land, men de fra de 80 op til de 101 var ikke saaledes beliggende, at man med Rette kunde tillægge dem Jord. Sogneraadets Formand, som selv har en Gaard paa 80 Tønder Land, sagde, at man kunde egentlig godt tage dem alle sammen, hvis man kunde og vilde mageskifte, og han betragtede det som en af de bedste Foranstaltninger paa dette Omraade, om man kunde gennemføre det. Han sagde ganske vist, at han vilde ikke stemme for det, men han kunde heller ikke se, at det kunde være nogen Skade til, naar han fik Erstatning for sin Jord, om han skulde afstaa Tillægsgjord til to—tre Ejendomme, som netop laa i hans Nærhed.

Saaledes er Forholdet i dette Tilfælde, og det er min Overbevisning, at de Tal, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har nævnt, ikke holder Stik i al Almindelighed. Det ærede Medlems Bemærkninger om Loddernes Form i Landsbyerne kan jeg godt give ham Ret i; det er meget hyppigt Trekanter, hvis ene Vinkel vender ind mod Byen. Men lige saa vel